

Tak, idet jeg haaber, at de kommende Forhandlinger kan føre til et Resultat, som er gavnligt for de forskellige Ting, jeg har tilladt mig at omtale.

Men endelig har jeg ogsaa en lille Tak at bringe forskellige ærede Medlemmer for velvillige Bemærkninger, baade det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) og det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), og ganske særlig en dybfølt Tak til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der havde faaet det muntre Indfald at tale om Forholdene paa Kolding Banegaard og fandt, at det var mere naturligt for ham end at følge med paa den lille Rejse, som jeg havde inviteret ham til, og hvor jeg synes, at vi havde forskelligt fornøjeligt Underholdningsstof, som vi kunde have drøftet med hinanden. Denne dybtføjte Tak svækkes imidlertid en Smule ved, at det ærede Medlem har glemst, at vi i Finansudvalget i Fjor bevilgede et Beløb til den højtærede Trafikminister, for at han kunde erhverve sig det Grundareal, som skulde til, for at Forholdene paa Kolding Banegaard kunde ordnes, og jeg har den Tillid til den højtærede Trafikminister og Baneadministrationen, at naar de er begyndte paa at ordne dette Forhold, vil de nok ogsaa fortsætte, og de kommende Forhandlinger om den Sag havde neppe behøvet at være saa højoftentlige, som det ærede Medlem har gjort dem til. Og angaaende den anden Sag, han drog frem, nemlig Trafikforholdene paa den østjydske Bane, havde han jo lige hørt, at den højtærede Trafikminister og Baneadministrationen havde disse Forhold under Overvejelse, saa at der er en vis Sandsynlighed for, at den velvillige Haandsrækning, som det ærede Medlem vilde give mig, i Realiteten ikke kommer til at betyde ret meget. Men selv en god Villie har vi i denne syndige Verden ikke Raad til at miskende, og derfor vil jeg bringe det ærede Medlem en Tak.

Men denne Tak vilde være kommet dobbelt saa varm fra Hjertet til det ærede Medlem, hvis han vilde have hjulpet mig paa det Omraade, hvor han unægtelig var berettiget dertil, og hvor han havde alle Betingelser for at være mig til Hjælp. Jeg har tænkt lidt paa, hvad der var Grunden til, at det ærede Medlem var saa bange for at komme lidt ud at rejse. De ærede socialdemokratiske Tillidsmænd er ellers ikke bange for at rejse, de rejser til Kongres baade i Paris og i Rom og forskellige andre Steder, saa det kan da ikke være de euro-

pæiske Forhold, der er Skyld i, at de ikke tør komme udenfor Landets Grænser. Og naar vi hører dem paa Møder her i Landet, kan vi ofte faa at høre om denne værdifulde Forbindelse, de har med deres Meningsfæller rundt omkring i Europa, og at det Haandslag, de giver hverandre, er det, der f. Eks. skal være Aarsagen til, at de kan forhindre Krig. Men naar jeg har godtgjort, at dette Haandslag ikke er saa paalideligt, som det giver sig ud for her til Lands, forsvinder egentlig Grundlaget for Agitationen mod, at Landet skal være forsvarsdygtigt. Her tror jeg virkelig, der var et Omraade, hvor det ærede Medlem ikke skulde have afslaaet at give mig et Svar, ikke skulde have nøjedes med at sige: Lad os tale om noget andet. Jeg tror, han havde gjort klogt i at tage den Sag op til Behandling, for de Tanker, der ligger bag ved mit Spørgsmaal, vil han alligevel komme til at møde, og det tror jeg saa meget mere, som jeg har hørt det ærede Medlem sige, da han skulde tale om Fremtidsforhold, at det første, Socialdemokratiet vilde gøre, var dette negative, at de ikke vilde svige deres Ord saaledes, som Venstre alle Dage havde sveget deres. Naar man tager saa store Ord i Munden, naar man vover at bruge saa stærke Ord om Venstre og stiller sig selv frem i Mod sætning hertil, forekommer det mig, at saa har man ikke rigtig Raad til at nøjes med at sige dette: Lad os tale om Forholdene paa Kolding Banegaard og ikke tale om disse Skader, som der er rørt ved.

Hertil skal jeg indskrænke mig.

J. H. Jensen: Da jeg ved, at det er et almindeligt Ønske at faa Finanslovbehandlingen sluttet i Formiddag, skal jeg lade et Par lokale Spørgsmaal, som jeg ellers gerne vilde have omtalt, fare og kun holde mig til den Sag, jeg havde fremme i forrige Uge. Jeg omtalte nogle Militærspørgsmaal, og særlig var der 3 Spørgsmaal, jeg fremdrog: en Rekruttaffære i Aalborg, Behandlingen af Sommermandskabet saavel som det til Efteraaret indkaldte Mandskab under Efteraarsmanøvrerne og endelig en Manøvresag fra Egnen her omkring ved København. Hvad den første Sag angaar, skal jeg udtale, at efter nøje Overvejelse er det min Overbevisning, at i mine Ord er ingen gaaet for nær. Den Kaptajn, jeg særlig omtalte, fortjente sikkert den Omtale, han har faaet baade af mig og af et andet Medlem. Det er blevet sagt om ham, at han skal være en dygtig Officer. Det er muligt, men er det